

РЕШЕНИЕ

№ 2051

гр. София, 17.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 07.11.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на прокурора Филипков, като разгледа дело номер **8310** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място], представлявано от управителя Ф. К. против Ревизионен акт № 21001002286/30.04.2010г. издаден от орган по приходите на ТД на НАП [населено място], потвърден с решение 1536/1510.2010г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”.

Жалбоподателят оспорва определените му задължения по ЗДДС и съответните лихви, произтичащи от отказ на правото на данъчен кредит по фактури издадени от Т. Мотор О. ЕООД и Т. 2007 ЕООД за данъчни периоди м.01.2008г., м.02.2008г. и м.03.2008г. Твърди, че изводите на органите по приходите за липса на кадрова и техническа обезпеченост на преките му доставчици са незаконосъобразни и в противоречие с фактите, установени при ревизията. В тази връзка посочва, че единственото, което е необходимо за осъществяването на доставката на моторно масло от страна на Т. Мотор О. ЕООД е наличието на лекотоварно МПС и доставчик на материалите. По отношение на доставката на безшевни тръби от Т. 2007 ЕООД посочва, че тази доставка е фундаментална за извършваната от ревизираното дружество дейност и че не са необходими специални кадри за осъществяването ѝ.

По отношение последващата дерегистрация на дружествата – преки доставчици, жалбоподателят твърди, че същата е неотнормирана към предвидените от закона условия за признаване правото на данъчен кредит в процесните данъчни периоди.

Подробни съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт се излагат в представената по делото писмена защита на процесуалния представител на

жалбоподателя.

Иска се отмяна на ревизионния акт. Претендира се присъждане на деловодни разноски. Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна по съображения за липса на доказателства, включително и такива събрани в хода на съдебното производство, които да установяват реално осъществяване на доставка на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, срещу ревизионен акт, който е обжалван по административен ред и не е отменен. При съдебното оспорване е спазен предвидения от закона преклузивен срок. В случая е приложим 14 – дневния срок по чл. 156, ал.1 от ДОПК. В тази връзка съдът съобрази, че актът е обжалван по реда на чл. 152 и сл. от ДОПК с жалба подадена на 01.06.2010г. Броен от този начален моментът срокът за произнасяне на решаващия орган изтича на 16.07.2010г. В този срок видно от разменената кореспонденция, между страните в процеса е сключено споразумение от 28.06.2010г. по чл. 156, ал. 7 от ДОПК за неговото удължаване до 15.10.2010г. Решение № 1536/15.10.2010г. е валидно издадено при спазване на 3 месечния срок и е връчено на 19.10.2010г., поради което жалбата до съда от 20.10.2010г. се явява подадена в законовия срок и като такава е процесуално недопустима.

Разгледана по съществото на спора и след проверка на ревизионния акт съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, същата е неоснователна, по следните съображения:

Ревизионното производство по отношение на [фирма] е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 804942/09.09.2008г. издадена от Ц. К. Н. – началник сектор Ревизии в дирекция ДОК при ТД на НАП [населено място], изменена със ЗВР № 807518/11.12.2008г. на същия орган по приходите. В обхвата на ревизията са включени задълженията на дружеството по ЗДДС за периода 01.01.2008г. – 31.07.2008г.

Със заповед № 900014/12.01.2009г. ревизионното производство е спряно и е възобновено със Заповед № 1002286-В/16.03.2010г. на органа възложил ревизията.

Резултатите от извършената проверка на декларираните от жалбоподателя задължения по ЗДДС за ревизираните периоди са обективирани в съставения ревизионен доклад № 1002386/30.03.2010г. подписан от М. Ц. П. – гл. инспектор по приходите при ТД на НАП [населено място]. Докладът е връчен на дружеството на 07.04.2010г. и срещу констатациите му е подадено писмено възражение вх. № 10-53-06-4518/20.04.2010г.

Ревизията приключва с издаването на оспорения ревизионен акт № 21001002286/30.04.2010г. от М. Ц. П. – ст. инспектор по приходите в ТД на НАП [населено място] съгласно ЗОКО № К 1002286/30.03.2010г. на Ц. К. Н. – началник сектор Ревизии в дирекция ДОК при ТД на НАП [населено място].

С акта е извършена корекция в декларираните от [фирма] задължения по ЗДДС за данъчни периоди м.01.2008г., м.02.2008г. и м.03.2008г. като не е признато право на данъчен кредит по доставки от Т. Мотор О. ЕООД и Т. 2007 ЕООД, както следва:

За м.01.2008г. по фактура № 32/08.01.2008г. и по фактура № 39/28.02.2008г. издадени от Т. Мотор О. ЕООД с предмет доставка на двигателно масло, както и по фактури №

95/18.01.2008г., № 64/03.01.2008г. издадени от Т. 2007 ЕООД за доставка на безшевни тръби за сондажни ДТИ; по фактури № 68/04.01.2008г. с предмет услуга с „мотокар”, фактура № 79/09.01.2008г. и фактура № 100/22.01.2008г. документиращи услуги с кран от същия доставчик.

За м.02.2008г. – по доставки с предмет „услуги с кран” документирани с фактури № 77/29.02.2008г., № 38/05.02.2008г., № 46/13.02.2008г. и № 59/21.02.2008г. на Т. 2007 ЕООД и доставка на „услуги с мотокар” по фактура № 66/25.02.2008г. на същия доставчик.

За м. 03.2008г. – по две фактури № 102/12.03.2008г. и № 139/25.03.2009г., издадени от Т. 2007 ЕООД, документиращи услуги с кран и услуги с мотокар.

В хода на ревизията на Т. Мотор О. ЕООД е предприета насрещна проверка, като искането за представяне на документи и писмени обяснения е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, тъй като дружеството и негов представител не са открити на адреса за кореспонденция. От извършената служебна справка в информационните данни на НАП е установено, че фактурите, по които ревизираното лице е упражнило право на данъчен кредит са издадени от този доставчик.

Според съставения ПИНП № 2210-807518-1/01.2008г. и приложената към него справка актуално състояние на всички трудови договори – след 29.02.2004г. дружеството доставчик не е наемало лица по трудов договор. Предвид липсата на други доказателства и счетоводни данни за прехвърляне правото на собственост върху стоката, предмет на доставката, в атакувания ревизионен акт е прието, че не се установява наличието на доставка по смисъла на чл.12 във връзка с чл. 6 от ЗДДС, поради което за жалбоподателя не са налице право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал.1, т.1 от ЗДДС.

По аналогични съображения в мотивите на ревизионния акт и ревизионния доклад е обоснован отказ на правото на данъчен кредит по доставките от Т. 2007 ЕООД. В хода на ревизията на този доставчик е извършена насрещна проверка, резултатите, от която са документирани в ПИНП № 2210-807518-4/01.2008г. В отговор на отправеното искане за представяне на документи и писмени обяснения, дружеството е представило някои от процесните фактури, документиращи стопански операции относно услуги с кран и услуги с мотокар, оборотна ведомост, договор от 28.11.2007г., писмени обяснения, хронология на сметка 411 и свидетелство за регистрация на ЕКАФП.

При насрещната проверка не са представени следните фактури, издадени на А. Ф. Т. Маркетинг ЕООД – фактура № 68/04.01.2008г. и фактура № 66/25.02.2008г. с предмет услуга с „мотокар”, фактура № 79/09.01.2008г., фактура № 100/22.01.2008г. и 59/21.02.2008г., документиращи „услуги с кран”, фактури № 95/18.01.2008г. и № 64/03.01.2008г. за доставка на безшевни тръби.

В хода на съдебното производство по реда на чл. 192 от ГПК преките доставчици Т. Мотор О. ЕООД и Т. 2007 ЕООД са задължени по искане на жалбоподателя да представят преписи от справките си декларации по ЗДДС и дневниците за продажби за процесните периоди. Дружествата, в качеството им на трети неучастващи в процеса лица не са открити на адресите на управление посочени в търговския регистър, както и на адресите на техните законни представители. Поради неоткриването им – исканите писмени доказателства не са събрани по този ред.

Преписи от СД по ЗДДС и дневниците за продажби на преките доставчици за процесните периоди са представени по делото по реда на чл. 74, ал.2, т.2 от ДОПК в писмо изх. № 0324-00-1601/205.2011г. на директора на офис Възраждане при ТД на

НАП [населено място].

От заключението на в.л. Е. П. по назначената съдебно – счетоводна експертиза се установява, че процесните фактури, издадени от Т. Мотор О. ЕООД в счетоводството на жалбоподателя и получател по същите фактури са осчетоводени по кореспондиращите сметки – сметка 302 „Материали” и сметка 4531 – ДДС, както и по кредита на сметка на 401 „Доставчици”. Плащанията са отразени по дебита на сметка 401 „Доставчици” и по кредита на сметка 501 „каса”. Поради това, че Т. мотор О. ЕООД и обслужващата го счетоводна къща са преустановили дейността си, вещото лице е изготвило заключението си чрез проверка в регистрите по ЗДДС, подаден в ТД на НАП офис Възраждане и е констатирало, че процесните фактури са отразени в дневника за продажбите и СД по ЗДДС за съответния данъчен период.

Поради липсата на данни от счетоводството на доставчика експертът не е отговорил на въпроса, отчетени ли са като приход стойностите по процесните фактури. По отношение на жалбоподателя е посочено, че сумите за доставка на двигателно масло са намерили отражение в разходите му по ОНР за 2008г. – раздел I Разходи за дейността, т.2 „Разходи за материали”.

По доставките от Т. 2007 ЕООД в.л. П. е констатирала, че фактури № 64, 68, 79, 95, 100, 38, 46, 59, 77, 102 и 139 са включени в дневниците за продажби на доставчика за съответния период на м.01.2008г, м.02. и м.03.2008г.

Фактура № 66/25.02.2008г. не е включена в дневника за продажби за м.02.2008г. според приложения по делото препис.

След проверка в счетоводството на А. Ф. Т. Маркетинг ЕООД, експертът е установил, че фактурите, издадени от Т. 2007 ЕООД са осчетоводени в съответните кореспондиращи счетоводни сметки като разходи за външни услуги по сметка 602 и по движението на паричните средства на сметка 501 „Каса”. Поради неоткриване на счетоводството на прекия доставчик вещото лице не е отговорило на въпроса относно отразен ли е реално прихода от процесните продажби на услуги в отчета за приходите и разходите на дружеството. Според дадените в с.з. на 11.04.2011г. заключението на ССЕ е изготвено въз основа на доказателствата по делото и данните от данъчното досие на доставчиците в ТД на НАП съгласно издаденото от съда удостоверение.

За установяване на твърденията в жалбата относно реалното осъществяване на спорните доставки и по-конкретно относно предаването на стоките - двигателно масло и безшевни тръби - по делото са събраните гласни доказателства и е назначена съдебно техническа експертиза.

От разпита на св. И. С. Б. се установява, че работи като офис мениджър в А. Ф. Т. Маркетинг ЕООД, като през 2007-2008г. бил координатор на сонда за дълбок сондаж в [населено място], Пленеско. Чужденци работели със сондата, като свидетелят координирал дейностите от българска страна. При необходимост от масло и безшевни тръби, доставката се извършвала след обаждане по телефона и доставчиците идвали на място. Свидетелят лично не е обаждал. Посочва, че чужденците му давали заявката, тъй като не говорели български език и някой от фирмата се обаждал. Не може да каже кои са доставчиците. Маслото идвало във варели по 200 литра, по 2-3 варела. Според свидетеля малък камион доставял варелите с масло, но не може да уточни коя фирма какво доставяла. Посочва, че имало фирма О. кар, но не си спомня дали е доставяла точно тези материали. Варелите с маслото били приемани от отговорника на сондата, който бил чужденец. Чисто практически работата на свидетеля се състояла в това да се осигуряват всякакви нужди на чужденците във връзка с работата на сондата.

По отношение на тръбите свидетелят посочва, че са дълги от 15-20 метра, с различна ширина и се разтоварвали с кран, който имало непрекъснато на сондата. С ТИР се доставяли. Отговорникът на сондата разписвал документите за приемане на тръбите. Той гледал общо взето бройката, числото, имало и преводач.

От заключението на комплексната съдебно техническа експертиза, изготвено от в.л. инж. Й. Д. Й. със специалност двигатели с вътрешно горене и в.л. инж. Ц. М. С. със специалност „транспорт и енергетика” се установява следното:

Физическите характеристики на двигателното масло, предмет на доставките от Т. Мотор О. ЕООД са определени от вещото лице – височина 90 см диаметър 58 см и обем 200-208л съгласно показанията на св. Б.. За превозването и доставката на тази стока, с посочените физически характеристики вещото лице Й. посочва, че не са необходими специални кадри. Необходимият транспорт според експерта включва камиони или лекотоварни автомобили, а за разтоварването е необходимо да има мотокар или кран.

По отношение на безшевните тръби в.л. С. посочва, че се касае за т.нар. тежки щанги за дълбочинно сондиране с дължина 14м, тегло за бр. тръба 250-322 кг, дебелина на стената на тръбата 4 мм. За да се реализира доставката на тръбите и впоследствие да се вложат в сондажна дейност е необходимо наличието на геолози – сондьори, кранове за разтоварване, мотокар за преместване, подреждане, складиране, както и товарен автомобил /ТИР/ за превоза им. Без сондажни тръби, извършването на сондажната дейност според експерта е невъзможно.

В хода на съдебното производство жалбоподателят представя и преписи от процесните фактури.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Атакуваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите по смисъла на чл. 118, ал.1 от ДОПК във връзка с чл. 7, ал.1, т. 4 от Закона за НАП в кръга на определените му правомощия съгласно Заповед за определяне на компетентен орган /ЗОКО/ № К 1002286/30.03.2010г. на орган по възлагане на ревизии в кръга на правомощията му по чл. 112, ал.2, т.1 от ДОПК. Материалната компетентност на органа възложил ревизията се установява от представените по делото Заповед № РД -01-131/2.03.2007г. и Заповед № РД-01-6/05.01.2010г. на директора на ТД на НАП [населено място].

При издаването му е спазена предвидената от закона писмена форма и изискванията за съдържание по чл. 120 от ДОПК. Не се констатираха съществени нарушения на административнопроизводствените правила при провеждане на ревизията, които да са ограничили правото на защита на ревизираното лице. Всички заповеди по възлагане, спиране и възобновяване на ревизията са надлежно връчени на ревизираното лице. Дружеството е упражнило правото си на възражения срещу констатациите в съставения ревизионен доклад в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Доводите в жалбата и в писмената защита за нарушения на служебното начало, което в данъчния процес е закрепено в чл. 5 във връзка с чл. 37, ал.1 от ДОПК не намират опора в наличните по преписката доказателства. Ревизиращите органи по приходите са предприели всички необходими процесуални действия по установяване задълженията на А. Ф. Т. Маркетинг ЕООД по ЗДДС – извършени са насрещни проверки на преките му доставчици и служебно е събрана информацията относно издадените фактури, по които ревизираното лице е получател, както и данни за наличието на нает по трудови договори персонал от страна на доставчика.

Основният спор по делото касае материалната законосъобразност на отказа на правото

на данъчен кредит по доставките на стоки и услуги от Т. мотор ойл ЕООД и Т. 2007 ЕООД за процесните периоди.

Материалноправните предпоставки за надлежното упражняване на правото данъчен кредит са уредени в чл. 68 и сл. от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал.1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. По силата на ал. 2 на чл. 68, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. Съгласно чл. 25, ал. 5, /понастоящем ал. 6, в сила от 01.01.2010г./, данъкът става изискуем на датата, на която настъпва данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал.2, ал.3 и ал. 4 от същия закон.

В конкретния случай голяма част от процесните фактури документират доставки на стоки, поради което данъчното събитие настъпва в хипотезата на чл. 25, ал.2 от ЗДДС. Съгласно цитираната норма данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена. С оглед на това надлежното упражняване на правото на данъчен кредит предполага наличието на доставка на стока. Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Съгласно общите правила на чл. 24 и сл. от ЗЗД правото на собственост върху родово определени вещи, каквито са и посочените във фактурите стоки се прехвърля в момента на индивидуализирането им.

В конкретния случай фактурите издадени от Т. Мотор О. ЕООД в данъчен период м.01.2008г. и м. 02.2008г., както и фактури № 95/18.01.2008г. и № 64/03.01.2008г. издадени от Т. 2007 ЕООД, документират доставки на двигателно масло и безшевни тръби. Следователно данъчното събитие по тези доставки настъпва в хипотезата на чл. 25, ал.2 от ЗДДС. Съгласно цитираната норма данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена, поради което надлежното упражняване на правото на данъчен кредит предполага наличието на доставка на стока. Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Съгласно общите правила на чл. 24 и сл. от ЗЗД правото на собственост върху родово определени вещи, каквито са и посочените във фактурите стоки се прехвърля в момента на индивидуализирането им.

От съвкупната преценка на всички събрани по делото доказателства – писмени, гласни и заключението на съдебно – техническата експертиза /СТЕ/ не се установява именно този релевантен юридически факт. Липсват писмени доказателства за индивидуализиране на процесните стоки и предаването им между издателя на фактура и получателя. Действително А. Ф. Т. Маркетинг ЕООД е извършвало сондажни дейности за процесния период – това обстоятелство е констатирано в

мотивите на ревизионния доклад въз основа на проверените счетоводни документи и се подкрепя от свидетелските показания на св. Б.. СТЕ установява принципните физически характеристики на стока от вида, посочен в процесните фактури, на както в заключението на експертите, така и в показанията на св. Б. не се съдържат конкретни данни за предаване двигателно масло от Т. мотор ойл ЕООД на представител на жалбоподателя на обекта в [населено място], Плевенско през процесния период на м.01.2008г. по аналогични съображения не са налице доказателства за предаване и приемане на сондажни тръби от Т. 2007 ЕООД. Обстоятелството, че такива тръби са принципно необходими за осъществяването на сондажната дейност не доказва индивидуализирането на стоката с оглед момента на прехвърляне на правото на собственост съгласно чл. 24, ал.2 от ЗЗД и настъпването на данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал.2 от ЗДДС. В показанията си свидетелят не сочи като доставчици жалбоподателя дружества с наименование Т. Мотор О. ЕООД и Т. 2007 ЕООД. Отделно от това посочва, че както двигателното масло, така и сондажните тръби са приема от сондърите чужденци, за които по делото не се сочат доказателства, че са имали право да получават стока от името на ревизираното дружество. Дори и да се приеме, че тези лица са действали от името и за сметка на жалбоподателя, то по делото не са налице каквито и да било доказателства, че получената от тях стока е доставена именно от Т. Мотор О. ЕООД и Т. 2007 ЕООД. Нито в хода на ревизията, нито в съдебното производство се установява, че тези дружества са били в състояние да превозят стоката до обекта, чрез собствен или нает транспорт, където според свидетеля е осъществено предаването ѝ. Според техническата експертиза за осъществяване на транспорта на двигателното масло са били необходими камиони и лекотоварни автомобили, а за транспорта на тръбите – товарни автомобили /ТИР-ове/.

Отделно от горното – поради неоткриване на преките доставчици и в хода на съдебното производство, не може да се установи включително и от заключението на съдебно – счетоводната експертиза, дали тези дружества са разполагали с материални запаси от вида и в количество съответстващо на фактурираното в данъчни периоди м.01 и м.02.2008г.

По изложените съображения не се установява в процеса, че правото на собственост върху процесната стока е прехвърлено срещу направеното от жалбоподателя плащане, поради което не се доказва осъществяването на доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, която е условия за надлежното упражняване на правото на данъчен кредит по чл. 68 и сл. от ЗДДС. Поради това ревизионният акт в частта, в която е отказано правото на данъчен кредит по тези доставки съответства на приложимия по време материален закон.

Останалите фактури, предмет на съдебен спор, документират доставки на услуги – услуги с кран и услуги с мотокар извършени от Т. 2007 ЕООД. Съгласно [чл. 25, ал. 2 от ЗДДС](#), данъчното събитие в този случай настъпва на датата, на която услугата е извършена. По силата на [чл. 12 от ППЗДДС](#), услугата се счита за извършена по смисъла на закона на датата, на която възникват условията да бъде признат приходът от нея съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти.

В конкретния случай по делото не са налице никакви доказателства за фактическо изпълнение на услуги с мотокар и кран от страна на прекия доставчик, резултатът, от които да е налице в патримониума на жалбоподателя. След като не е налице реално осъществени услуги, то за търговеца – получател не възниква право на данъчен кредит.

Действително СТЕ посочва, че за разтоварването, преместването, складирането и използването на безшевни тръби за сондажни дейности е необходим кран или мотокар. Но от събраните по делото доказателства, включително свидетелските показания на св. Б. не се установява, че на обекта в [населено място], където са осъществявани сондажни работи са използвани кран и мотокар на доставчика Т. 2007 ЕООД. Не се сочат доказателства, че дейностите по разтоварване и преместване на тръби, двигателно масло или други съоръжения на сондажния обект са възложени на трето лице и че представители на доставчика са присъствали на обекта. Липсва документация, която да сочи, че подобни услуги фактически са осъществявани от името на издателя на фактурите – Т. 2007 ЕООД. Обстоятелството, че без използване на кран и мотокар, осъществяването на сондажните дейности е немислимо, не е достатъчно да обоснове, че тези услуги са извършени именно от доставчика. В тази връзка доводите в жалбата и в писмената защита на процесуалния представител на жалбоподателя са неоснователни.

Предвид всичко изложено следва да се приеме, че атакуваният ревизионен акт и в частта, в която по фактурите, издадени от Т. 2007 ЕООД документиращи доставки на услуги е отказано право на данъчен кредит, съответства на материалния закон.

Поради това подадената от А. Ф. Т. Маркетинг ЕООД жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора деловодни разноски се следват на ответника. Жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати сумата от 1 647.12 лева при размер на обжалваните задължения от 59 856.23 лева съгласно чл. 161 от ДОПК във връзка с чл. 7, ал.2, т. 4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал.1 от ДОПК, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] [населено място], представявано от управителя Ф. К. против Ревизионен акт № 21001002286/30.04.2010г. издаден от орган по приходите на ТД на НАП [населено място], потвърден с решение 1536/1510.2010г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”.

ОСЪЖДА [фирма] [населено място], представявано от управителя Ф. К. ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” [населено място], [улица], сумата от 1 647.12 лева /хиляда шестстотин четиридесет и седем лева и дванадесет стотинки / разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: